

РЕШЕНИЕ

№ 5552

гр. София, 04.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **5412** по описа за **2021** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от 12.04.2021г. по НАХД № 2787/2020г. на СРС, НО, 1-ви състав е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 71 от 19.12.2019г., издадено от председателя на Държавна комисия по хазарта (ДКХ), с което на [фирма] с ЕИК[ЕИК] за нарушение на чл. 17, ал. 2 от Общите игрални условия и правила за организиране на хазартни игри с игрални автомати е наложено на основание чл. 108, ал. 1 от Закона за хазарта/ЗХ/ административно наказание – „имуществена санкция“ в размер на 3000 лева.

Срещу постановеното решение е подадена касационна жалба от [фирма] с оплаквания за неправилност, незаконосъобразност, необоснованост и немотивираност поради неправилно приложение на материалния и процесуалния закон. Излагат се доводи за несъставомерност на извършеното деяние, тъй като по време на извършената проверка не се е провеждала допълнителна бонус игра в проверяваната игрална зала, но на дигиталната табела пред игралната зала било изписано „Месечна томбола 1250 кеш“. Сочи се, че с уведомително писмо № 1417/1481/30.04.2019г. Държавна комисия по хазарта /ДКХ/ е уведомена за периодите на провеждане на допълнителната бонус игра. Навеждат се доводи за маловажност с оглед липсата на

вредни последици.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван се представлява от адв. К., която изразява искане за отмяна на обжалваното решение.

Ответникът –НАП- правоприменик на Държавна комисия по хазарта, редовно призван, се представлява от юрк. И., който развива подробни доводи за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение съгласно представен списък.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС следва да се остави в сила.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не е налице наведеното касационно основание.

В производството пред СРС е установено, че на 28.11.2019 г. на касатора бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за това, че при извършена проверка на 02.07.2019 г. в игрална зала, находяща се в [населено място], [улица], обект 8, в която се организират хазартни игри с игрални автомати било установено, че се провежда допълнителна (бонус) игра с наименование „Месечна томбола 1250 кеш“, за чийто период на провеждане, условия и правила на организиране, организаторът не е уведомил Държавната комисия по хазарта, което съставлява нарушение на чл. 17, ал. 2 от Общите игрални условия и правила за организиране на хазартни игри с игрални автомати. Въз основа на така съставения АУАН било издадено обжалваното наказателно постановление, с което при идентичност на описанието на нарушението и правната му квалификация, на основание чл. 108, ал. 1 от Закона за хазарта на дружеството била наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че както в АУАН, така и в НП е описано пълно и точно извършеното нарушение, обстоятелствата при които е осъществено и законните разпоредби, които са нарушени. СРС е извършил анализ на последвалите законодателни промени, както и е отговорил подробно на възраженията на страната като е приел, че не се касае за техническа грешка при изписването на таблото, както твърди касатора /вместо седмична, било написано месечна бонус игра/, а че с пускането на подобен надпис са били изменени условията на провежданата бонус игра, за която не са били изпълнени изискванията за уведомяване на съответния орган.

Настоящият касационен състав споделя мотивите на РС, че издаденият АУАН и наказателно постановление са издадени в сроковете предвидени по чл. 34 от ЗАНН, от компетентен орган, без да са налице допуснати съществени процесуални нарушения, съдържат изискуемите реквизити и отговарят на изискванията на чл. 42 и 57 от ЗАНН. По отношение на материалния закон, разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от Общите игрални условия и правила за организиране на хазартни игри с игрални автомати гласи, че преди провеждане на всяка допълнителна (бонус) игра организаторът уведомява ДКХ за периода на провеждане и за условията и правилата, при които ще се организира.

Видно от доказателствата събрани в хода на първоинстанционното производство, налице е уведомително писмо № 1417/1481/30.04.2019г., отправено до ДКХ, с което органът е уведомен за провеждането на „Седмична бонус игра“ в игрална зала, находяща се в [населено място], [улица], обект 8, като в уведомлението подробно са цитирани правилата на играта, но не е посочен периодът на провеждане. В констативен протокол от 02.07.2019 г. е отразено, че на информационното табло на игралната зала е промотирана бонус игра с наименование „Месечна томбола 1250 К.“, което наименование се различава от посочената в уведомлението „седмична бонус игра“, с оглед на което правилно СРС е приел, че не се касае за техническа грешка, а за бонус игра, за която не са били изпълнени изискванията за уведомяване на съответния орган. Още повече настоящата касационна инстанция напълно споделя извода на първоинстанционния съд, че с поставянето на процесния надпис, касаторът на практика е променил условията на тази игра, без да уведоми за това контролния орган, като в същото време е създадена опасност от увреждане на интересите на клиентите, тъй като същите е можело да бъдат дезинформирани от процесния надпис. Фактическият състав на вмененото административното нарушение може да се осъществи чрез изпълнителното деяние - "не уведомява", т.е. чрез бездействие. Повече от очевидно е, че така изложените в акта и НП факти по вмененото на жалбоподателя нарушение кореспондират на посочената като нарушена правна норма, тъй като не е налице подадено уведомително писмо до ДХК за провеждането на бонус игра с наименование „Месечна томбола 1250 К.“, нито жалбоподателят е представил никакви убедителни доказателства, че в случая се касае за техническа грешка при изписването на играта.

Законосъобразни са и изводите на въззивната инстанция за приложението на санкционната норма на чл. 108, ал. 1 от Закона за хазарта, както и че не е налице по-благоприятна за жалбоподателя последвала законодателна уредба. Видно от разпоредбата на чл. 108 от ЗХ (Изм. - ДВ, бр. 69 от 2020 г.) Организатор на хазартни игри, който наруши общите задължителни игрални условия и правила, общите задължителни изисквания, общите задължителни правила и общите задължителни технически изисквания, се наказва с имуществена санкция в размер от 3000 до 10 000 лв. Следователно не е налице по-благоприятна разпоредба на сегашната редакция на чл. 108, ал. 1 от ЗХ, а наложената санкция е в законоустановения минимум.

Неоснователно е наведеното възражение за маловажност на извършеното нарушение с оглед липсата на вредни последици. Нарушението на посочената разпоредба, е формално и закона не отчита вредоносния резултат, поради което самата липса на уведомяване, е въздигнато от законодателя в административно нарушение. В същото време естеството на организацията на хазартни игри, предвид големия оборот, засяга голям брой потребители, поради което се налага засилен контрол на извършваната дейност, поради което не може да се приеме, че се касае за маловажен случай.

Въззивният съд е изпълнил задължението си за обективно, пълно и всестранно изясняване на релевантните за конкретния случай обстоятелства, излагайки ясни и убедителни мотиви в подкрепа на крайния извод за законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност, поради което обжалваното решение следва да се остави в сила.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3, вр. ал.5 ЗАНН, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 120 /сто и двадесет/ лв., съгласно

представения списък по чл. 80 от ГПК.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.04.2021г. по НАХД № 2787/2020г. на СРС, НО, 1-ви състав

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [жк], търговски комплекс, офис 8, представлявано от управителя П. П. П. да заплати на Национална агенция по приходите в качеството ѝ на правопримник на Държавната комисия по хазарта, юрисконсултско възнаграждение в размер на 120 /сто и двадесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.